

IBDIS

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Copyright © 2026 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VERNE, JULES

Doi ani de vacanță/Jules Verne. - Pantelimon: Prestige,
2026

ISBN 978-630-332-258-2

821.133.1

TOATE DREPTURILE REZERVATE!

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau reprodusă
în vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii, cu excepția citatelor
scurte, încorporate în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.youtube.com/@EDITURAPRESTIGE

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

<https://www.instagram.com/edituraprestige>

www.tiktok.com/@edituraprestige

Jules Verne

Doi ani de vacanță

PRESTIGE
București - 2026

Cuprins

Capitolul I

Furtuna. Un iaht în voia sortii. Patru copilandri, pe puntea vasului Sloughi. Pânza catargului principal, sfâșiata. O vizită în interiorul iahtului. Ajutorul de marinar, aproape strangulat. Un uriaș val din spate. Pământ, prin ceața dimineții. Bancul de stânci.9

Capitolul II

În zbaterea de ape dintre stânci. Briant și Doniphan. Cercetarea țărmului. Pregătiri de salvare. Lupta pentru iolă. Din vârful catargului. Vitejeasca încercare a lui Briant. Un munte de apă. 21

Capitolul III

Institutul Chairman din Auckland. Cei mari și cei mici. Vacanța pe mare. Schoonerul Sloughi. Noaptea de 15 februarie. În voia sortii. Ciocnirea. În furtună. Cercetări la Auckland. Ce-a mai rămas din schooner. 33

Capitolul IV

Întâia explorare a țărmului. Briant și Gordon prin păduri. Zadarnica încercare de a descoperi vreo peșteră. Inventariere. Provizii, arme, îmbrăcăminte, rufărie, ustensile, unelte, instrumente. Întâiul dejun. Întâia noapte. 45

Capitolul V

Insulă sau continent? Explorare. Briant pleacă singur. Amfibiile. Cărduri de pinguini și foci. Dejunul. De sus de pe promontoriu. Cele trei insule din larg. O dără albastră la orizont. Înapoi la iaht. 56

Capitolul VI

Neînțelegeri. Plecare amânată. Vreme rea. Pescuit. Ficuși uriași. Costar și Dole călare pe un bidiviu molatic. Pregătiri de plecare. În fața constelației Crucea Sudului. 69

Capitolul VII

Pădurea de mesteceni. De sus, de pe faleză. Străbătând pădurea. O punte pietruită peste un pârâu. Râulețul călăuzitor. Tabăra de noapte. Coliba. Linia albastră. Phann se adapă. 80

Capitolul VIII

Cercetări la vest de lac. De-a lungul țărmului. Struți. Un pârâu

izvorăște din lac. Noapte liniștită. Piciorul falezei. Un dig. Rămășițele unei luntre. Inscripția. Peștera..... 90

Capitolul IX

Cercetări în peșteră. Mobile și unelte. Bolas și lasso. Ceasornicul. Caietul ferfenițit. Harta naufragiatului. Unde se aflau. Întoarcerea la tabără. Malul drept al râului. Mlaștina. Semnalele lui Gordon..... 98

Capitolul X

Istorisirea celor văzute. Hotărârea de a părăsi vasul. Descărcarea și demontarea schoonerului. O furtună care-l dezmembrează. Adăpostiți în cort. Construirea unei plute. Încărcarea și imbarcarea. Două nopți pe râu. Sosirea la French-den..... 107

Capitolul XI

Primele aranjamente în interiorul peșterii. Descărcarea plutei. La mormântul naufragiatului. Gordon și Doniphan. Plita de bucătărie. Vânat cu blană și vânat cu pene. Struțul „nandu“. Planurile lui Service. Vine vremea rea..... 120

Capitolul XII

Lărgirea grotei. Zgomote ciudate. Phann dispăre, Phann reapare. Îmbunătățiri aduse peșterii. Vreme rea. Nume date. Insula Chairman. Șeful coloniei..... 132

CAPITOLUL XIII

Programul de studii. Prăznuirea duminicii. Bulgări de zăpadă. Doniphan și Briant. Geruri mari. Problema lemnelor de foc. Excursie la Traps-woods. Excursie la Sloughi-bay. Foci și pinguini. O pedepsire în public..... 145

Capitolul XIV

Ultimele răbufniri de iarnă. Căruța. Întoarcerea primăverii. Service și struțul. Pregătiri pentru o expediție în nord. Vizuini. Stop-river. Faună și floră. Capătul lacului Family. Deșertul de nisip..... 159

Capitolul XV

Ce drum să urmeze la întoarcere. Cercetare spre apus. „Trulca“ și „Algarroba“. Tufa de ceai. Torentul Dike-creek. Lama din Peru. Noapte agitată. Guanaci. Îndemânarea lui Baxter la aruncat lasso-ul. Întoarcerea la French-den..... 171

Capitolul XVI

Briant e neliniștit din cauza lui Jacques. Împrejmuire și curte de

păsări. Zahăr din arțar. Stârpirea vulpilor. O nouă expediție la golful Sloughi. Închămarea. Vânătoare de foci. Trăiască Briant!..... 183

Capitolul XVII

Pregătiri, în vederea iernii următoare. Ce propune Briant. Plecarea lui Briant, a lui Jacques și a lui Moko. Traversarea lacului. East-river. Un mic port la gura râului. Marea din răsărit. Jacques și Briant. Întoarcerea la French-den..... 198

Capitolul XVIII

Balta de extras sare. Picioroange. Excursie la South-moors. Aproximări de iarnă. Diferite jocuri. Între Doniphan și Briant. Gordon intervine. Îngrijorare pentru viitor. Alegerile de la 10 iunie..... 213

Capitolul XIX

Catargul de semnalizare. Geruri mari. Flamingo-ul. Patinajul. Îndemânarea lui Jacques. Nesupunerea lui Doniphan și a lui Cross. Ceața. Jacques prins de cețuri. Salvele de tun din French-den. Punctele negre. Puterea lui Doniphan..... 226

Capitolul XX

Popas la capătul de miazăzi al lacului. Doniphan, Cross, Webb și Wilcox. Despărțirea. Downs-lands. East-river. Pe țărmul stâng, în jos. Sosirea la gura râului..... 239

Capitolul XXI

Cercetarea golfului Deception. Golful Bear-rock. Cum să se înapoieze la French-den. Recunoaștere în nordul insulei. North-creek. Pădurea de fagi. Furtuna cumplită. Noapte de spaimă. În zori..... 250

Capitolul XXII

O inspirație a lui Briant. Bucuria celor mici. Construirea unui zmeu. Experiența întreruptă. Kate. Supraviețuitorii de pe Severn. Primejdiile prin care trec Doniphan și tovarășii lui. Devotamentul lui Briant. Din nou împreună..... 260

Capitolul XXIII

Care e situația. Măsuri de prevedere. Schimbări în felul de viață. „Pomul-vacă“. Ce trebuie știut. O propunere a lui Kate. Pe Briant îl muncește un gând. Proiectul lui. Consfătuire. Pe mâine!..... 275

Capitolul XXIV

Prima încercare. Mărirea aparatului. A doua încercare. Amânare pe a doua zi. Propunerea lui Briant. Propunerea lui Jacques. Mărturisirea.

Ideea lui Briant. În aer, în toiul nopții. Ce se vede. Vântul se-ntetește.
Deznodământul..... 286

Capitolul XXV

Șalupa de pe Severn. Costar, bolnav. Întoarcerea rândunelelor.
Descurajare. Păsările de pradă. Guanacul împușcat. Pipa. Mai multă
supraveghere. Furtună cumplită. Un foc de arma din afară. Un țipăt al
lui Kate..... 299

Capitolul XXVI

Kate și Evans. Ce povestește Evans. După eșuarea șalupei. Walston, la
Bear-rock. Zmeul. French-den descoperit. Fuga lui Evans. Trecerea
râului. Proiecte. Propunerea lui Gordon. Teritoriile din est. Insula
Chairman-Hanovra..... 309

Capitolul XXVII

Strâmtoarea Magellan. Țările și insulele care o înconjoară. Escalele
stabilite. Proiecte de viitor. Cu forța ori prin violență? Rock și Forbes.
Falșii naufragiați. Primire bună. Între unsprezece și douăsprezece
noaptea. Un foc de armă de-al lui Evans. Kate intervine..... 322

Capitolul XXVIII

Interogatoriul lui Forbes. Situație gravă. O recunoaștere. Evaluarea
forțelor. Restul taberei. Briant, dispărut. Doniphan aleargă în ajutor.
Rănit greu. Țipete dinspre French-den. Apariția lui Forbes. O lovitură
de tun a lui Moko..... 334

Capitolul XXIX

Destindere. Eroii bătăliei. Ultimele clipe ale unui nefericit.
Recunoaștere în pădure. Convalescența lui Doniphan. La portul
Bear-rock. Reparația. Plecarea pe 12 februarie. În josul râului
Zeelanda. Rămas bun de la golful Sloughi. Extremitatea insulei
Chairman..... 344

Capitolul XXX

Printre canale. Întârzieri datorate vântului neprielnic. Strâmtoarea.
Vaporul Grafton. Înapoierea la Auckland. Primirea în capitala Noii
Zeelande. Evans și Kate. Încheiere..... 355

Capitolul I

**Furtuna. Un iaht în voia sorții. Patru copilandri,
pe puntea vasului Sloughi. Pânza catargului
principal, sfâșiată. O vizită în interiorul iahtului.
Ajutorul de marinar, aproape strangulat. Un
urias val din spate. Pământ, prin ceața dimineții.
Bancul de stânci.**

În noaptea aceea de 9 martie, 1860, norii se lăsaseră atât de
jos peste mare, încât abia de mai vedeai la câțiva pași. Pe marea
aceasta în freamăt, cu valuri care în rostogolirea lor aruncau lu-
mini livide, o navă de mic tonaj gonea cu aproape toate pânzele
strânse.

Era un iaht de o sută de tone – un schooner, cum sunt de-
numite goetele în Anglia și în America.

Numele vasului era Sloughi. Zadarnic însă l-ai fi căutat
scris pe placa de la pupa, căci vreo furtună ori poate o ciocnire
i-l smulsese în parte.

Să fi fost unsprezece seara. Sub latitudinea aceea, pe la în-
ceputul lui martie, nopțile sunt încă scurte. Către cinci dimi-
neața, aveau să se ivească zorile. Dar cu cât ar fi oare mai mică
primejdia dacă soarele ar lumina depărtările? Corabia șubrezită
n-ar rămâne tot o jucărie a valurilor? Nimic nu s-ar schimba...
Doar domolirea hulei și încetarea vântului năvalnic ar mai sal-
va-o de la cel mai cumplit naufragiu, în plin ocean, departe de
orice peticuț de pământ pe care vreun supraviețuitor și-ar mai
găsi poate scăparea.

La pupa navei, patru băieți, unul de 14 ani, alți doi de 13
și ajutorul de marinar – musul – un negru de vreo 12 ani, toți

în jurul timonei, se străduiau din răsputeri să țină piept furiei valurilor care amenințau să culce iahtul pe o parte. Era o treabă peste măsură de grea, căci roata nu mai putea fi frânată și în orice clipă riscau să fie zvârliți peste bord.

Într-adevăr, către miezul nopții, un val năprasnic izbi iahtul în flanc cu atâta putere, încât mare minune că n-a smuls timona cu totul.

Copiii, răsturnați de zguduire, izbutiră totuși să se ridice degrabă.

— Mai merge timona, Briant? întrebă unul din ei.

— Merge, Gordon, răspunse Briant, care-și reluase locul și-și păstrase tot sângele rece.

Apoi, adresându-se unui al treilea:

— Fii tare, Doniphan, nu-ți pierde cumpătul! Trebuie să-i salvăm pe ceilalți!

Toate astea le spusese în englezește, dar, după accent, îți dădeai seama că Briant era francez. Și întorcându-se către mus:

— Ești cumva rănit, Moko?

— Nu, răspunse copilul. Numai de-am putea ține vasul în echilibru să poată tăia valurile, că altfel ne ducem la fund.

În clipa aceea, cineva dădu la o parte brusc deschizătura capotei din dreptul scării ce ducea spre salonul schoonerului. Două căpșoare apărură prin deschizătură și odată cu ele și capul vioi al unui câine care începu să latre.

— Briant! Briant! strigă un copil de 9 anișori. Ce s-a întâmplat?

— Nimic, Iverson, nimic! îl liniști Briant. Fii bun și coboară numaidecât cu Dole... Hai, ce mai stai?

— Da, dar ne e așa de frică! spuse și alt copil, mai mic decât ei.

— Ce fac ceilalți? întrebă Doniphan.

— Și lor le e frică, spuse Dole.

— Hai, hai, la locul vostru! strigă Briant. Închideți bine ușa,

băgați capul sub plapumă, închideți ochii și n-o să vă mai fie frică! Nu e primejdie!

— Atenție! Alt val! strigă Moko.

O izbitură puternică din spate zdruncină vasul. De astă dată, din fericire, valul nu trecu peste punte, căci dacă apa ar fi pătruns prin deschizătura capotei, iahtul, îngreunat, n-ar mai fi putut să se ridice deasupra valurilor.

— Iute înăuntru! se răsti Gordon. Ce stați! Vă arăt eu vouă!

— Hai, copii! La culcare! le spuse mai cu blândețe Briant.

Căpșoarele se făcură nevăzute, dar un alt băiețel se arătă din spatele lor.

— Nu-ți putem fi și noi de folos, Briant?

— Nu, Baxter, nu! răspunse Briant. Tu cu Cross, cu Webb, cu Service și cu Wilcox stați cu copiii! Noi patru suntem destui aici!

Baxter închise ușa din interior.

— Și lor le e frică, zise Dole.

Cum! Așadar nu erau decât copii la bordul acestui iaht în luptă cu furtuna?

— Da, numai copii!

— Și câți erau la bord?

— Cincisprezece, cu Gordon, Briant, Doniphan și musul.

— În ce împrejurări se imbarcaseră?

— Vom afla în curând.

Dar cum, nu e niciun bărbat pe iaht? Niciun căpitan care să dea comanda? Niciun marinar să le fie de ajutor? Niciun timonier care să conducă pe furtuna asta?

— Nu! Niciunul!

Așadar, nu era nimeni pe bord care să-și dea seama exact în ce anume punct se afla vasul Sloughi pe ocean? Și ce ocean! Cel mai vast din toate! Pacificul care se întinde pe două mii de leghe în largime, de pe țărmurile Australiei și ale Noii Zeelande până-n litoralul Americii de Sud.

Care să fi fost cauza? Să fi pierit oare echipajul vasului în vreo catastrofă? Pirați de prin Malaezia să fi pus stăpânire pe vas și să fi lăsat de capul lor la bord doar pe copilandrii aceștia, dintre care cel mai rășărit avea abia 14 ani?

Altfel, un vas de o sută de tone ar fi trebuit să dispună măcar de un căpitan, de un secund și de cinci-șase marinari. Or, din tot personalul acesta care să-l conducă, nu mai rămăsese decât musul.

De unde putea veni iahtul acesta, de pe ce țărmuri austral-asiatice, de prin ce arhipelaguri ale Oceaniei, de câtă vreme plutea și cu ce destinație?

Desigur că dacă vreun comandant de vapor ar fi întâlnit goeleta Sloughi prin aste mări îndepărtate, copiii ar fi știut să-i răspundă la întrebări. Din nefericire însă, la orizont nu era nici urmă de corabie, nici de vreunul din acele transatlantice, ale căror drumuri se încrucișează pe mările australiene, nici de nave de comerț, cu aburi ori cu pânze, din cele trimise cu sutele din Europa ori din America înspre porturile din Pacific. Și chiar dacă prin preajmă s-ar fi aflat vreun asemenea bastiment, atât de puternic datorită mașinilor sale ori aparaturii sistematice de pânze, tot n-ar fi putut veni în ajutorul iahtului pe care marea îl arunca de colo-colo ca pe-o epavă, deoarece și el ar fi trebuit să lupte împotriva furtunii.

Briant și tovarășii săi se străduiau din răspuțeri ca iahtul să nu fie izbit din coastă.

— Ce e de făcut? strigă Doniphan.

— Tot ce o sta în puterile noastre! răspunse Briant.

Aceste cuvinte erau rostite de un copilandru, în momente în carepână și cel mai vajnic dintre bărbați poate că și-ar fi pierdut nădejdea!

Într-adevăr, furtuna se dezlanțuia tot mai aprigă. Vântul se năpustea cu o furie nimicitoare, cum spun marinarii – și, pe-

drept cuvânt, căci vasul putea fi spulberat într-o clipă de o răbufnire de vânt. De altfel, de două zile se aflau aproape în voia valurilor, deoarece catargul principal fusese rupt la patru picioare de la bază, astfel că nu mai avuseseră unde prinde „săgeata”, pânza din față care i-ar fi ajutat să poată ține mai sigur vasul în direcția vântului. Catargul mizenei, cu vârful retezat, mai ținea încă, dar amenința dintr-o clipă într-alta să se prăbușească peste punte, fiind slăbit din odgoane.

La prova, bucăți sfâșiate din șirul de vântrele se zbăteau în vânt cu pocnete ca de pușcă. Din toate pânzele nu mai rămăsese decât mizena, gata să se sfâșie și ea, căci băieții nu avuseseră putere s-o mai ruleze pe vergă, ca să-i micșoreze suprafața. Iar dacă și pânza asta s-ar sfâșia, vasul n-ar mai putea fi ținut pe linia vântului, iar valurile, lovindu-l în coastă, l-ar culca și l-ar scufunda cu oameni cu tot în adâncuri.

De atâta vreme, nicio insulă nu se arăta în larg, niciun continent spre răsărit! Oricât de plină de primejdii ar fi fost o apropiere de țărm, totuși copiii erau mai puțin îngroziți de ea decât de furiile mării acesteia fără de sfârșit. Țărmul, fie el cât de neprimitor ori de stâncos, ori de supus năvalei vijelioase a apelor și zbuciumului neîntrerupt al valurilor printre stânci, țărmul, gândeau ei, ar fi fost mântuirea, ar fi fost pământul care te ține, nu oceanul acesta care se cascadează să te înghită.

Căutau deci cu privirea, doar or vedea vreo lumină spre care să se îndrepte. Dar nicio licărire nu se arăta în noaptea întunecată.

Deodată, curând, după miezul nopții, o pâraitură grozavă acoperi urletele valurilor.

— S-a rupt catargul mizenei! strigă Doniphan.

— Nu, răspunse Moko. Pânza s-a smuls din agățatori.

— Trebuie scoasă cu totul, fu de părere Briant. Gordon, tu rămâi la timonă cu Doniphan, iar tu, Moko, vino să mă ajuți.

Ca ajutor de marinar, Moko era oarecum priceput în meserie, dar nici Briant nu era chiar neștiutor. Doar străbătuse și el Atlanticul și Pacificul, călătorind din Europa spre Australia, așa încât nu-i erau cu totul necunoscute manevrele necesare pentru a conduce o navă. Așa se face că ceilalți băieți, care habar n-aveau de vreo manevră, lăsară pe seama lui și a lui Moko cârmuirea iahtului.

Cât ai clipi, Briant și ajutorul său ajunseră vitejește la prova. Pentru ca iahtul să nu fie izbit în coastă și înclinat, trebuia neapărat înlăturată mizena – pânza principală – care se adunase ca o pungă, umflată de vânt în partea de jos, și ținea vasul în loc, gata să se aplece. De s-ar fi întâmplat una ca asta, nici că s-ar mai fi putut ridica decât dacă i-ar fi retezat catargul chiar de la bază, după ce l-ar fi desprins mai întâi din cabluri. Dar cum ar fi reușit așa ceva niște copii?

Cu toate greutățile, Briant și Moko au dat dovadă de mare dibăcie. Hotărâți să păstreze cât mai multe pânze pentru ca iahtul să se mențină cu vântul din spate cât timp va ține furtuna, ei reușiră să lărgească frânghia vergii, care coborî la patru-cinci picioare deasupra punții. Părțile zdrențuite ale mizenei odată tăiate cu cuțitul prinseră cu două cârlige colțurile de jos, legându-le cu frânghii trecute prin belciugele de fier de pe punte, lucrul anevoios, căci în nenumărate rânduri vajnicii băieți era să fie măturați de valuri.

Cu toate că pânzele erau atât de împutinate, goeleta reuși să-și mențină direcția pe care pornise de atâta vreme. Chiar dacă nu ar mai fi avut nicio pânză, corpul corabiei oferea totuși destulă suprafață vântului, pentru ca vasul să capete viteza unui torpilor. Totul era să poată întrece în iuțea valurile, pentru ca să evite masele de apă zvârlite peste balustradă.

Terminând, Briant și Moko se înapoiară lângă Gordon și lângă Doniphan, să-i ajute la timonă. Dar în aceeași clipă capota

se deschise din nou și un copil scoase capul. Era Jacques, fratele lui Briant, cu trei ani mai mic decât el.

— Ce e cu tine, Jacques? îl întreabă frate-său.

— Vino, vino! îi răspunse Jacques. A intrat apă până în salon!

— Cum se poate? strigă Briant. Și, alergând spre scară, coborî degrabă.

Salonul era slab luminat de o lampă care, din cauza tanga-jului, se legăna întruna când într-o parte, când într-alta.

Prin umbră se zăreau vreo zece copii, întinși pe canapele sau în paturi. Cei mai mici, între 8 și 9 ani, înspăimântați, stăteau îngrămădiți toți laolaltă.

— Nu e nicio primejdie! le spuse Briant, cu gând să-i liniștească. Doar sunteți cu noi! Nu vă fie frică! Și, plimbând lumina unui felinar peste podeaua salonului, își dădu seama că într-adevăr un strat de apă curgea când într-o parte, când în cealaltă a iahtului.

De unde să fie apa? Să fi pătruns prin vreo crăpătură a bordajului? Trebuia văzut.

În rând cu salonul mai era o cameră mai mare, apoi, sala de mese și cabina echipajului.

Briant trecu la rând prin fiecare din ele și văzu că apa nu pătrundea nici pe deasupra, nici pe dedesubtul liniei de plutire, ci, rămasă pe punte de pe urma unui val mai mare, parte din ea se scursese în interior, pe lângă capota de la cabina echipajului. Apșadar, nicio primejdie.

Ca să-și liniștească tovarășii, Briant mai trecu o dată prin salon, apoi, mai puțin îngrijorat, își reluă locul la cârmă. Goeleta era construită solid; prin fundul de curând recăptușit cu aramă, apa nu-și putea face loc. Putea, așadar, să înfrunte furtunile.

Să fi fost aproape unu noaptea. În bezna din jur, și mai neagră din cauza grosimii norilor, furtuna se dezlanțuia cumplit.